

מסכת תמיד

פרק א משנה ד

מי שזכה לתרם את המזבח, הוא יתרם את המזבח, והם
אומרים לו, הזהר שמה תגע בכלי, עד שתקדש ידיו ורגליו
מן הפיור, והרי המחמה נתונה במקצוע בין הכבש למזבח,
במערכו של כבש. אין אדם נכנס עמו, ולא גר בידו, אלא
מהלך לאור המערכה. לא היו רואין אותו ולא שומעין את
קולו, עד ששומעין קול העץ שעשה בן קטין מוכני לפיור,
והן אומרים הגיע עת. קדש ידיו ורגליו מן הפיור, נטל מחמת
הכסף ועלה לראש המזבח, ופנה את הגחלים הילך והילך,
חתה מן המאכלות הפנימיות, ויגרד. הגיע לרצפה, הפך פניו
לצפון, הלך למזרחו של כבש כעשר אמות. צבר את הגחלים
על גבי הרצפה רחוק מן הכבש שלשה טפחים, מקום שנותנין
מראות העוף ודשון מזבח הפנימי והמנורה:

